

R.M. Mc Cheyne

HET HUIS EN DE DIENAARS VAN CHRISTUS BIJ ZIJN TWEEDE KOMST

„Want de Zoon des mensen is gelijk een mens, die buiten 's lands reizende zijn huis verliet, en zijn dienstknechten macht gaf, en elk zijn werk, en de deurwachter gebod, dat hij zou waken. Zo waakt dan (want gij weet niet, wanneer de Heer des huizes komen zal; des avonds laat, of te middernacht, of met het hanengekraai, of in de morgenstond); opdat Hij niet onvoorziens kome, en u slapende vinde. En hetgeen Ik u zeg, dat zeg Ik allen: Waakt. (Markus 13 : 34-37).

I. De gemeente op aarde is het huis van Christus. „Die Zijn huis verliet.” (vs. 34). Deze gelijkenis stelt de gemeente op aarde voor als de woning van Christus.

1. Omdat Hij daarvan de uiterste Hoeksteen is. Evenals iedere steen van een gebouw op het fundament rust, zo ook rust iedere gelovige op Christus. Hij is de Steenrots, op welke zij gegrond zijn. Indien het huis geen fundament had, dan zou het gehele huis in puin vallen de golven en winden zouden het meeslepen. Hadden de gelovigen Christus niet tot hun fundament, zij zouden allen door de toorn van God worden weggevaagd. Maar zij zijn op Hem gegrondvest en gebouwd, en zo maken zij Zijn huis uit.

2. Omdat Hij de Bouwheer is.

Iste. Iedere steen van het gebouw is door de handen van Christus op zijn plaats vastgesteld Christus zelf heeft iedere steen uit de steengroeve te voorschijn gebracht. Beschouw de rots, uit welke gij gehouwen zijt, en de diepe afgrond, uit welke gij gedolven bent. Een natuurlijk mens is even vast in de wereld gegrond als de rots in de steengroeve. Alleen de hand van de almachtige Zaligmaker kan de ziel uitdelven en haar verlossen uit haar natuurlijke staat.

2e. Christus heeft haar aangebracht en haar een plaats gegeven op het fundament. Wanneer een steen uitgegraven is, kan hij zichzelf niet opheffen, maar heeft handen nodig om hem te dragen en te bouwen op het fundament. Zo ook wanneer een natuurlijke ziel tot ontdekking gekomen is, kan zij zichzelf niet aan het gebouw van Christus toevoegen; zij moet gedragen worden op de schouder van de grote Bouwmeester. Welk een wonderlijk gebouw! Wel mag het 't huis van Christus worden

genoemd, wanneer Hij zelf iedere steen daarvan bewerkt en op zijn plaats brengt. Zie toe, dat u door Christus uitgegraven wordt; zie, dat u door Hem wordt gedragen op Hem wordt gebouwd; dan zult u een woonstede Gods zijn door de Heilige Geest.

3. Omdat Zijn vrienden daarin zijn. Waar iemands vrienden zijn, daar is hij thuis waar iemands moeder, en broeders, en zusters wonen, daar is zijn huis; zo dan moet dit wel het huis van Christus zijn, want Hij strekte Zijn hand over Zijn discipelen uit, zeggende: „Ziet Mijn moeder en Mijn broeders; want zo wie de wil van God doet, die is Mijn broeder, en Mijn zuster, en moeder.” (Markus 3 : 34, 35). Zolang er nog één gelovige in de wereld is, zal Christus haar beschouwen als Zijn huis. Ook nu Hij in Zijn heerlijkheid is ingegaan, kan Hij de bron van Samaria, de hof van Gethsémané, de heuvel van Calvarië niet vergeten. Gelukkig die Christus kent en die de wil van Zijn Vader doet. Waar ook uw woning mag zijn, Christus noemt die *Zijn huis*. Hebt u wellicht een armoedige woning, nochtans bent u gelukkig! Want Christus woont bij u in, en noemt ze Zijn woning. Hij noemt u: „Mijn broeder, Mijn zuster en moeder.”

II. Christus is gelijk aan een mens, die een verre reis is gaan doen. (vs. 34). Alhoewel de gemeente op aarde Zijn huis is, en Hij zo'n innige genegenheid voor haar koestert, is nochtans Christus niet hier, Hij is opgestaan Christus is werkelijk opgestaan.

1. Hij is heengegaan om in onze naam bezit te nemen van de hemel. Wanneer een ouder broeder een landgoed voor zichzelf en zijn broeders heeft gekocht, begeeft hij zich op reis om dat in bezit te nemen. Zo ook is Christus een ouder broeder. Hij leefde en stierf ten einde vergeving van de zonden en aanneming tot kinderen voor zondaren te kopen. Hij is naar de hemel gegaan om daarvan voor ons bezit te nemen. Hebt u Christus als uw Borg? Dan bent u reeds in het bezit van de hemel.

Vraag. *Hoe kan ik een bezitting hebben in de hemel, wanneer ik daar nooit geweest ben?*

Antwoord. Christus heeft als uw Borg en in uw naam daarvan bezit genomen. Indien u dit als een werkelijkheid erkent, zal het uw hart met blijdschap vervullen. Iemand kan een eigendom bezitten zonder dat hij het ooit heeft gezien. Ziet op uw Borg, die Zich in het verre land bevindt, waar Hij alles het Zijne noemt in naam van Zijn jongere broeders: „Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat uw blijdschap vervuld worde.” (Joh. 15 : 11).

2. Hij is heengegaan om onze Middelaar te zijn.

1ste. Hij is heengegaan om de voorspraak te zijn voor slapende, dode zondaren: „Heere, laat hem ook dit jaar.” (Luk. 13 : 18). O, zondaar, vanwaar komt het dat u niet plotseling door de dood bent weggenomen? vanwaar dat u nog niet in het graf bent neergedaald? Hoe dikwijls heeft de Zaligmaker voor enigen van u gebeden! Moet dat dan alles te vergeefs zijn?

2e. Om de voorspraak te zijn van Zijn gelovigen om hun alle goed te verschaffen. Menigmaal gaat een oudere broeder naar een ver land en zendt van daar rijke geschenken naar huis voor zijn jongere broeders. Dit nu heeft Christus gedaan. Hij is heengegaan ver boven al de hemelen, om dáár voor ons in de tegenwoordigheid Gods te verschijnen, om dáár te vragen alles wat wij nodig hebben en al de schatten des

hemels ons toe te zenden. “Uit Zijn volheid hebben wij alles ontvangen, ook genade voor genade”. „Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven.” (Joh. 14 : 16). O, Christenen, geloof in een biddende Christus, indien u hemelse zegeningen wilt ontvangen. Geloof even alsof u Hem zag, en doet uw mond wijd open om de zegeningen en de heilweldaden te ontvangen, welke Hij voor u afbidt.

3. Hij is heengegaan om ons plaats te bereiden. Wanneer een familie naar een vreemde kust wil gaan verhuizen, dan gaat dikwijls de oudere broeder vooruit, om daar voor zijn jongere broeders plaats te bereiden. Ziedaar wat Christus gedaan heeft. Het is Zijn bedoeling niet dat wij hier immer zouden blijven Hij is naar een ver gelegen land vertrokken om daar voor ons plaats te bereiden: „Ik ga heen om u plaats te bereiden. En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder, en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.” (Joh. 14 : 2, 3). Christenen, geloof in Christus als voor u plaats bereidende. Dit zal krachtig de vrees des doods van u wegnemen. Het is een verschrikkelijke zaak te sterven, zelfs voor een ziel wiens zonden zijn vergeven en die door de Heilige Geest is geheiligd geworden. Het is een ontzettende zaak in te treden in een onbekende, ongeziene wereld. Eén zaak neemt de vrees weg: Christus bereidt dáár een plaats, die juist geschikt is voor mijn ziel. Hij kent al mijn gebeden en al de tederheid van mijn maaksel. Ik weet dat Hij zorgen zal dat het een recht aangenaam huis voor mij zijn zal.

III. Allen, die van Christus zijn, zijn Zijn dienstknechten en hebben ieder hun bepaalde werk. (vers 34).

1. De leraars zijn dienstknechten, en hun werk is hun aangewezen. Twee soorten worden hier genoemd.

1°. Rentmeesters. Dit schijnen die dienstknechten geweest te zijn aan wie Hij macht gaf. Ieder leraar moet een rentmeester zijn, het Woord des levens recht snijdende, gevende aan ieder lid van het huisgezin het juiste deel dat hem toekomt. O, het is een heerlijk werk, de gemeente van God te voeden, welke Hij gekocht heeft met Zijn eigen bloed, de zuigelingen melk te geven en de volwassenen krachtige spijs, aan een ieder de voor hem nuttig zijnde en passende spijs toe te dienen. Bidt voor uw leraars, dat zij getrouwe en wijze rentmeesters mogen zijn. Daar zijn er slechts weinigen.

2e. Deurwachters. Hij gebod de deurwachter te waken. Het is het werk van sommige leraars aan de deur te staan en iedere zondaar uit te nodigen, zeggende: „Ga in door de enge poort.” (Matth. 7 : 13). Sommige leraars hebben niet de gave om de gemeente Gods te voeden en te bewateren. Paulus plantte, Apollos maakte nat. Sommigen zijn slechts deurwachters in het huis van mijn God. Leert hieruit niemand van de ware dienstknechten Gods klein te achten. Zijn ze allen apostelen? Zijn ze allen profeten? Hij heeft sommigen gesteld als deurwachters, en sommigen om het brood voor de kinderen te breken. Veracht niemand.

2. Alle Christenen zijn dienstknechten, en aan een ieder van hun is zijn werk aangewezen. Daar zijn er, die menen dat alleen de leraars voor Christus moeten arbeiden. Maar ziehier: „Hij gaf elk zijn werk.” In een groot huis zijn de rentmeester en

de deurwachter niet de enige dienstknechten; er zijn nog vele anderen, en een ieder heeft zijn eigen werk te doen. Zo is het ook met het volk van Christus. De leraars zijn niet de enige dienstknechten van Christus; allen, die in Hem geloven, zijn Zijn dienstknechten.

1ste. Leert hieruit werkzame Christenen te zijn. „Zijt daders des Woords, en niet alleen hoorders, uzelf met valse overleggingen bedriegende.” (Jak. 1 : 22). Het is ontzettend de nutteloosheid van vele Christenen te zien. Weet niemand van u wat het is zelfzuchtig in uw Christendom te zijn? Hebt u wel eens een zelfzuchtig kind gezien, dat met zijn lekkers in een hoek gaat zitten om het daar op te smullen zonder door zijn makkers gestoord te worden? Zo is het ook met sommige Christenen. Zij azen op Christus en Zijn schuldvergeving; maar alleen, en geheel en al voor zichzelf. Zijn er niet onder u, die de blijdschap smaken een Christen te zijn, terwijl uw dierbaarste vriend het nog niet is. En toch wilt u met hem daarvan niet spreken? Zie hier, uw werk is u aangewezen. Toen Christus u vond, zeide Hij tot u: „Ga heen in Mijn wijngaard.” (Matth. 20 : 4). Waartoe werd u gehoord, zo niet om te werken? Waartoe bent u zalig gemaakt, zo niet om de zaligheid om u heen te verspreiden? Waartoe werd u met goederen vervuld? O, mijn christelijke vrienden, hoe weinig leeft u alsof u dienstknechten van Christus wast! Hoeveel ledige tijd hebt u en hoeveel ijdel gesnap komt er uit uw mond! Dit is geenszins hetgeen een goed dienstknecht betaamt. Hoeveel dingen hebt u voor uzelf te doen? Hoe weinig voor Christus en Zijn volk! Dit voegt een dienstknecht van Christus niet.

2e. Leert hieruit uw eigen werk te doen en u daaraan te houden. In een groot huis heeft iedere dienstknecht zijn eigen persoonlijk werk. De een is de deurwachter om de deur te openen; een ander is de rentmeester om te zorgen voor de voeding van het huisgezin; een derde moet de kamers schoon houden; een vierde moet de spijsen gereed maken; een vijfde moet de gasten bedienen. Een ieder heeft zijn eigen plaats, en de ene dienstknecht ruilt niet met de andere. Als allen deurwachters zouden zijn, wat zou er van het rentmeesterschap worden? Of, indien ze allen rentmeesters zijn wilden, wie zou het huis schoonmaken? Zo ook is het met de Christenen. Aan een ieder is zijn bijzonder werk aangewezen, hetwelk hij niet mag verlaten. „Een iegelijk blijve in die beroeping, waarin hij geroepen is.” (1 Cor. 7 : 20). Aan Obadja was zijn werk aangewezen aan het hof van de goddeloze Achab. God had hem daar als dienstknecht zijn plaats aangewezen, zeggende: „Werk hier voor Mij.” Behoort iemand van u tot een goddeloos huisgezin? Zoek geen andere plaats Christus heeft u daar geplaatst om Zijn dienstknecht te zijn werk voor Hem. De Sunamietische had haar werk. Toen de profeet haar vraagde: „Is er iets om voor u te spreken tot de koning?” zeide zij: „Ik woon in het midden mijns volks.” (2 Kon. 4 : 12). Eens smeekte een arme van de duivel bezetene, die door Jezus genezen was, om Hem te mogen volgen; dit werd hem echter niet door Jezus toegestaan, maar Hij zeide tot hem: „Ga heen naar uw huis tot de uwen, en boodschap hun, wat grote dingen u de Heere gedaan heeft, en hoe Hij zich van u ontfermd heeft.” (Markus 5 : 19).

Leert hieruit, mijn vrienden, u bij uw eigen werk te houden. Indien de Heere een lamp op de ene plaats heeft opgehangen, is het dan geen vermetelheid die naar elders te willen verplaatsen? Is niet de Heere wijzer dan de mensen? Een ieder van u heeft zijn

eigen werk voor Christus te doen op de plaats waar u bent. Bent u aan een ziekbed gebonden? Ook daar hebt u uw werk voor Christus te doen zo goed als de hoogstgeplaatste dienstknecht van Christus. De kleinste flonkerende ster is zowel een dienaar van God als de middagzon. Alleen, leef voor Christus waar u ook bent.

IV. Christus zal wederkeren, en wij weten niet wanneer. „Zo waakt dan, want u weet niet, wanneer de Heer des huizes komen zal, des avonds laat, of te middernacht, of met het hanengekraai, of in de morgenstond, opdat Hij niet onvoorziens kome, en u slapende vinde.” (vs. 35, 36). Twee zaken worden hier verklaard:

1. Dat Christus zal wederkeren. De gehele Bijbel geeft daarvan getuigenis. De Heer des huizes is gedurende een lange tijd weg geweest naar het vergelegen land. Maar Hij zal wederkomen. Toen Christus van Zijn discipelen ten hemel voer, en een wolk Hem voor hun ogen had bedekt, en zij daar bleven staan opziende naar de hemel, zeiden de engelen tot hen: „Gij, Galilese mannen! wat staat u en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is in de hemel, zal zo komen, gelijkerwijs u Hem naar de hemel hebt zien heenvaren.” (Hand. 1 : 11). Hij is opgevaren met een wolk Hij zal komen met de wolken.

2. Dat Christus onvoorziens komen zal. Ook dit wordt door de gehele Bijbel bevestigd.

1ste. Op de ene plaats wordt de dag van zijn komst vergeleken bij een strik, waarin het zorgeloze wild onverwachts wordt gevangen: „Gelijk een strik zal Hij komen over al degenen, die op de hele aardbodem gezeten zijn.” (Luk. 21 : 35).

2e. In een andere tekst weer bij een dief: „De dag des Heeren zal komen gelijk een dief in de nacht.” (Thess. 5 : 2).

3e. Wederom bij een bruidegom die onvoorziens komt: „En te middernacht geschiedde een geroep: Ziet, de bruidegom komt!” (Matth. 25 : 6).

4e. Bij de wateren van de zondvloed.

5e. Bij de regen van vuur en sulfer, waardoor Sodom en Gomorra werden verwoest.

6e. En hier bij de onvoorziene wederkomst van de heer des huizes: „Want gij weet niet wanneer de Heer des huizes komen zal.” Lieve vrienden, verre zij het van mij diegenen van u de moed te willen benemen, die, met ootmoedig gebed, de uitspraken van de profeten onderzoeken, ten einde daarin te zien wat God gesproken heeft aangaande de tweede komst van de Zoon des mensen. Wij zijn geenszins gelijk aan de eerste discipelen, indien ook wij niet dikwijls de vraag doen: „Welk zal het teken zijn van Uw toekomst, en van de voleinding van de wereld?” (Matth. 24 : 3). Maar de waarheid, welke ik in uw harten wenste te graveren, is deze: Zijn komst zal onvoorziens zijn. Onvoorziens voor de wereld; onvoorziens voor de kinderen Gods: „In welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen.” (Matth. 24 : 44). „Gij weet niet wanneer de Heer des huizes komen zal, des avonds laat, of te middernacht, of met het hanengekraai, of in de morgenstond.” O, mijn vrienden, uw geloof is nog niet volkomen, indien u niet leeft in het dagelijks geloof aan een komende Zaligmaker.

V. Waakt: „En hetgeen Ik u zeg, dat zeg Ik allen: Waakt.” (vs. 37).

1. De leraars moeten waken. Dit woord is in het bijzonder tot de deurwachter gericht: „Zo waak dan.” O, hoezeer behoorden wij waakzaam te zijn! Zovele zaken doen ons insluimeren.

1ste. Gebrek aan geloof. Wanneer een leraar de blik niet gevestigd houdt op de gekruiste, verrezen, wederkomende Christus, dan kan hij niet waken over de zielen. Bidt dat uw leraars immer een wakend oog blijven behouden om op Christus te staren.

2e. Het zien van zovele zorgeloze zielen. Hoe weinigen beseffen het hoezeer de dienstknechten van Christus hierdoor aan het wankelen worden gebracht. Een jeugdige gelovige spreekt met een brandend hart van Christus, van de vergeving van de zonden, van de vernieuwing ten leven. Hij weet dat het waarheid is, hij spreekt met eenvoudigheid, met vrijmoedigheid, met al de aandrang van de liefde, hij dringt bij zijn hoorders aan op geloof en bekering, hij hoopt hen te zullen zien smelten gelijk sneeuw voor de zon helaas! zij blijven even koud en dood als vroeger. Zij leven voort in hun zonden, zij sterven in hun zonden. O, hoe weinigen weten hoezeer hem dit ontmoedigt, hoe zwaar hem dat valt, hoezeer zijn hart daaronder breekt. Lieve vrienden, bidt toch dat wij niet slaperig worden. Bidt dat uw zorgeloosheid ons te meer wakende maakt.

2. Alle Christenen moeten waken. Indien dan de komst van Christus nabij is,

1^e. Wees dan op uw hoede dat Hij u niet vindt in uw zonden. Vele Christenen schijnen te leven zonder in waarheid op Christus te zien. Het oog moet op Christus gevestigd blijven. Uw ogen zijn gesloten. O, als u in Christus wilt blijven, laat Hem dan komen in de nacht, des avonds laat, te middernacht, met het hanengekraai, in de morgenstond. Hij is welkom, driewerf welkom! *Ja, kom, Heere Jezus!*

2e. Wacht u dat u niet gevonden wordt op deze of gene zondige weg. Vele Christenen schijnen, als ik mij niet vergis, op zondige wegen te wandelen. Het is een hard getuigenis, maar nochtans schijnt het zo te zijn. Sommige Christenen schijnen in slaap te zijn gevallen door de weelde, door de gierigheid, door kwade gezelschappen. O, bedenkt eens of het u wel aangenaam zou zijn zo door de wederkomende Zaligmaker te worden verrast. Toetst uw dagelijkse bezigheden, uw dagelijkse gevoelens, uw dagelijkse genietingen aan de vraag: Ben ik zo bezig gelijk ik zou wensen te doen op de dag van Zijn toekomst?

3. Zielen, die nog zonder Christus bent, hoe verschrikkelijk is uw toestand! De dood kan onvoorziens komen. O, ontzettend is dikwijls zijn onverwachte komst! Wie weet of u dan nog wel tijd van bekering en behoefte aan gebed zult hebben! Maar hoe onverwacht de dood ook komen kan, de wederkomst van de Zaligmaker zal nog meer onvoorziens zijn. U weet de dag niet, noch de ure. U kent God niet, u bent het Evangelie niet gehoorzaam geweest. O, wat zult u doen als de dag van de toorn des Heeren zal gekomen zijn?